

ETT HOPP OM EN FRAMTID

Efter att ha tagit studenten funderade Fredrik Andersson på att resa ut en tid och göra något annorlunda. Det slutade med att han åkte till Afrika för att arbeta som volontär på två barnhem som bedrivs av ELMs samarbetskyrkor. Läs här vad han har att berätta.

HJÄLPA TILL PÅ BARNHEM – det blev mitt uppdrag som volontär, men eftersom de båda barnhemmen jobbar på olika sätt och de inneboende barnen har olika behov, så blev mina uppgifter lite olika. Båda hemmen har föräldralösa barn men dessa har ofta också en svårare bakgrund som gör dem till mer än 'bara' föräldralösa.

PÅ BCM I NAKURU, KENYA (*Bethesda Children Ministry*), jobbade personalen med rehabilitering av barn som levt på gatan ett flertal år i missbruk som att sniffa lim och att ägna sig åt kriminalitet för att överleva. De har av olika anledningar – fattigdom, alkoholiserade föräldrar eller misshandel – lämnat sina hem och gått till gatan. Väl där ger många upp hoppet om att överleva och om att få ett liv med familj och jobb, utan fattigdom. Dessa barn har blivit hittade av BCM och hjälpts från misären på gatan till skola, gemenskap och möjligheten till en ljusare framtid. Det är så fantastiskt att många av barnen, trots ett hemskt förflutet, lyckats komma bort från limmet och kriminaliteten och nu tillsammans kan leka, skratta och prestera i skolan. Bygga upp hopp inför framtiden.

PÅ ACYM I ASELLA, ETIOPIEN (*Asella Children and Youth Ministry*), bor mer föräldralösa barn eller barn från extremt fattiga familjer som inte hade råd med skola, kläder och mat. De barnen har inte på samma sätt levt det hårda livet på gatan bland gatubarnsgängen. Men även här har barnen mentala sår som man jobbar med för att barnen ska kunna känna trygghet och inse att möjligheten finns till en god framtid. Några av barnen har blivit uppmärksammade av någon lokal församling långt bort från Asella.

Undernärda, utan föräldrar, som ensam tagit hand om sina mindre syskon. Ett sådant förflutet är svårt att höra om och förhålla sig till när man ska försöka vara en uppmuntrande förebild utan att vara rädd för att påminna dem om hur jobbigt de har haft det. Med den bakgrunden jag har som svensk kan man knappt ana hur kritisk deras vardag måste ha varit och hur de ser på att nu bo på ett barnhem. Men ofattbart nog är de barn jag jobbat och lekt med glada, och barnhemmen har gjort ett ovärderligt jobb för barnen!

MINA UPPGIFTER VAR OLIKA i de båda länderna, men det jag kunde bidra mest med var mina engelskkunskaper i läxhjälp och extraengelska samt att göra bibeldraman. Men det som barnen uppskattade mest var nog den rejäla dos av uppmärksamhet som de fick av mig och som de tidigare varit utan i sina hem. Vilka föräldrar och förebilder de haft vet jag inte, men barn behöver bekräftelse och uppskattning. Det var min viktigaste och på ett sätt enklaste uppgift. Att leka och ge dem av min tid på vardagarna. När lilla Axan kom brett leende till mig från *Kindergarten* och visade sitt prov på stora och små bokstäver med full pott som resultat blev jag väldigt stolt. Jag sprang och hämtade min kamera och berömde henne med den lilla och bristfälliga amharinja jag lärt mig – ”Telek toro Axan. Stor mycket bra, Axan.”

FREDRIK ANDERSSON, Tostared

Vill du – precis som Fredrik – lägga en tid som volontär i något av ELMs missionsländer? Gå då in på www.elmbv.se/volontar och läs mer, eller hör av dig direkt till rakel.smetana@elmbv.se.

NAKURU • KENYA
Kim på BCM sköter om trädgårdslandet.

NAKURU • KENYA
Fredrik firar sin tjuogoårsdag.

ASELLA • ETIOPIEN
En stolt Axan visar upp sina bokstäver.